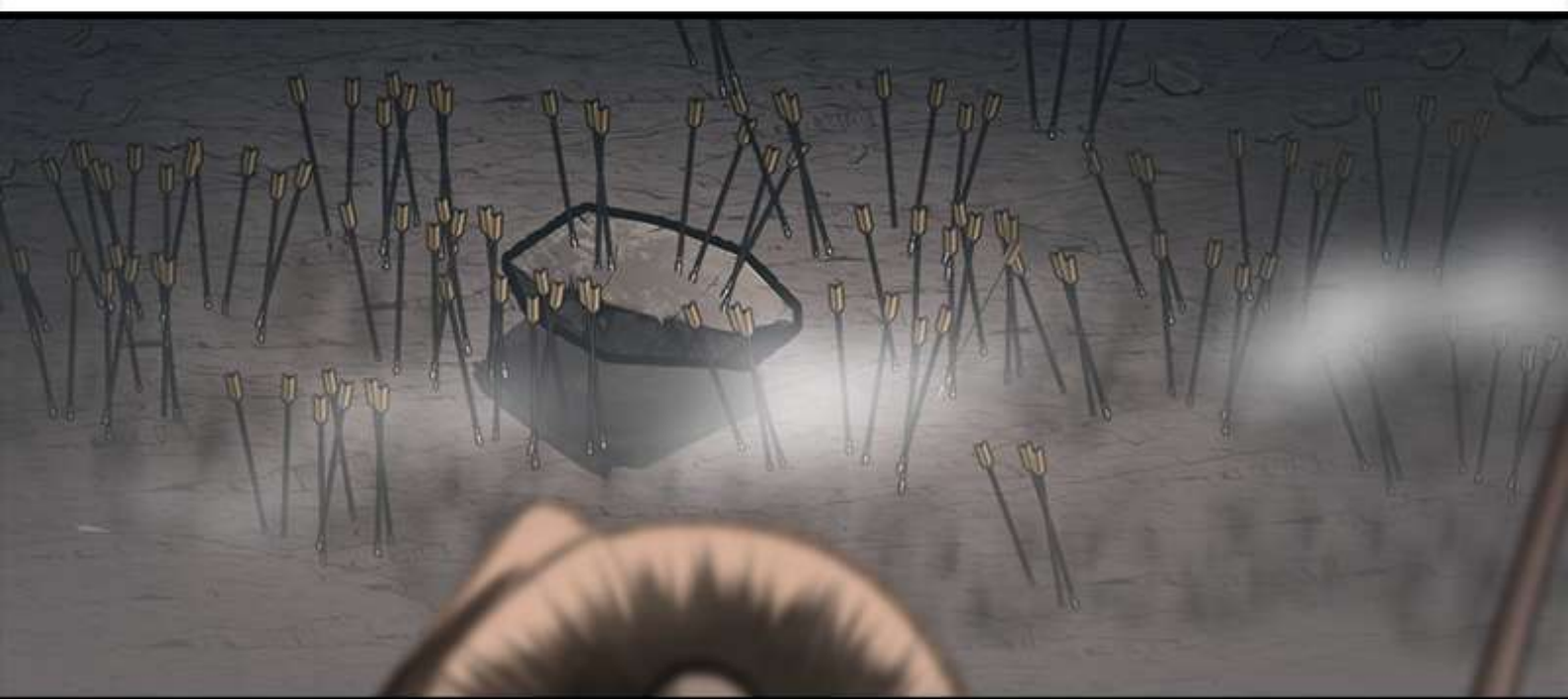
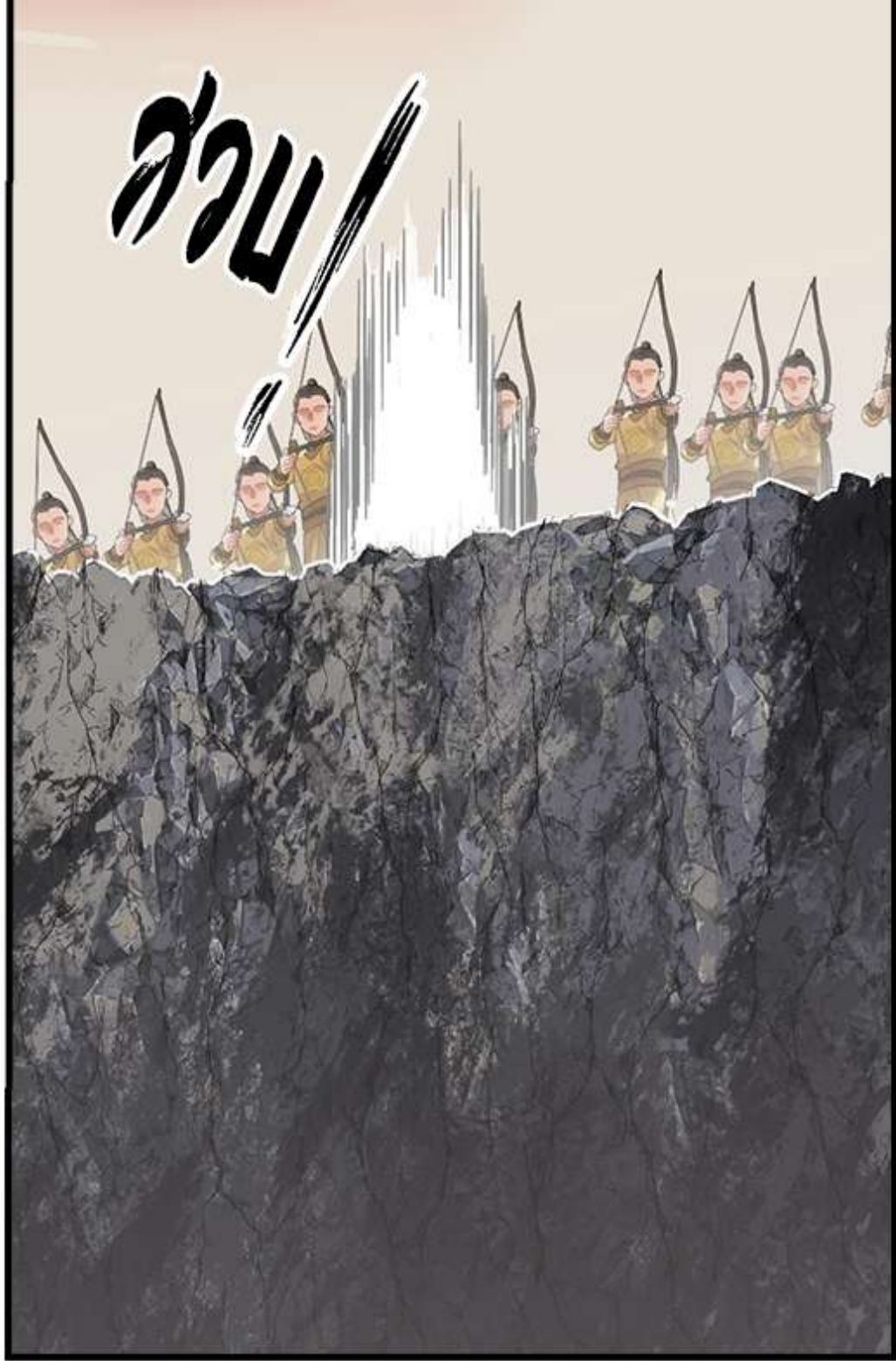

จนหลง!

นี่ของขวัญ
ของอาหรั่งหรือ?

เอาคืนมา

นี่เจ้าคงไม่ได้คิดว่า

แล้วที่เจ้าโดนอาคมร้อยโพรง
อาจจะไม่ใช่ฝีมือเขาก็ได้

จะรู้ว่าไปเพื่ออะไร!

ถึงอย่างไร
ข้าก็เป็นคนเชิญเว่ยอู่เซียน
มาร่วมพิธีครบเดือนของ
อาหลิงเอง

พวกเจ้าทำเช่นนี้
จะให้ข้ากับอู๋หยินทำอย่างไร?

ก็ไม่ต้อง
ไปร่วมงานนั่นแหละ
ดีที่สุดแล้ว

เขาคิดว่า
ตัวเองเป็นใครกัน
ถึงจะมาร่วมงานเลี้ยงของ
ตระกูลเรา?

หุบปากซะ!

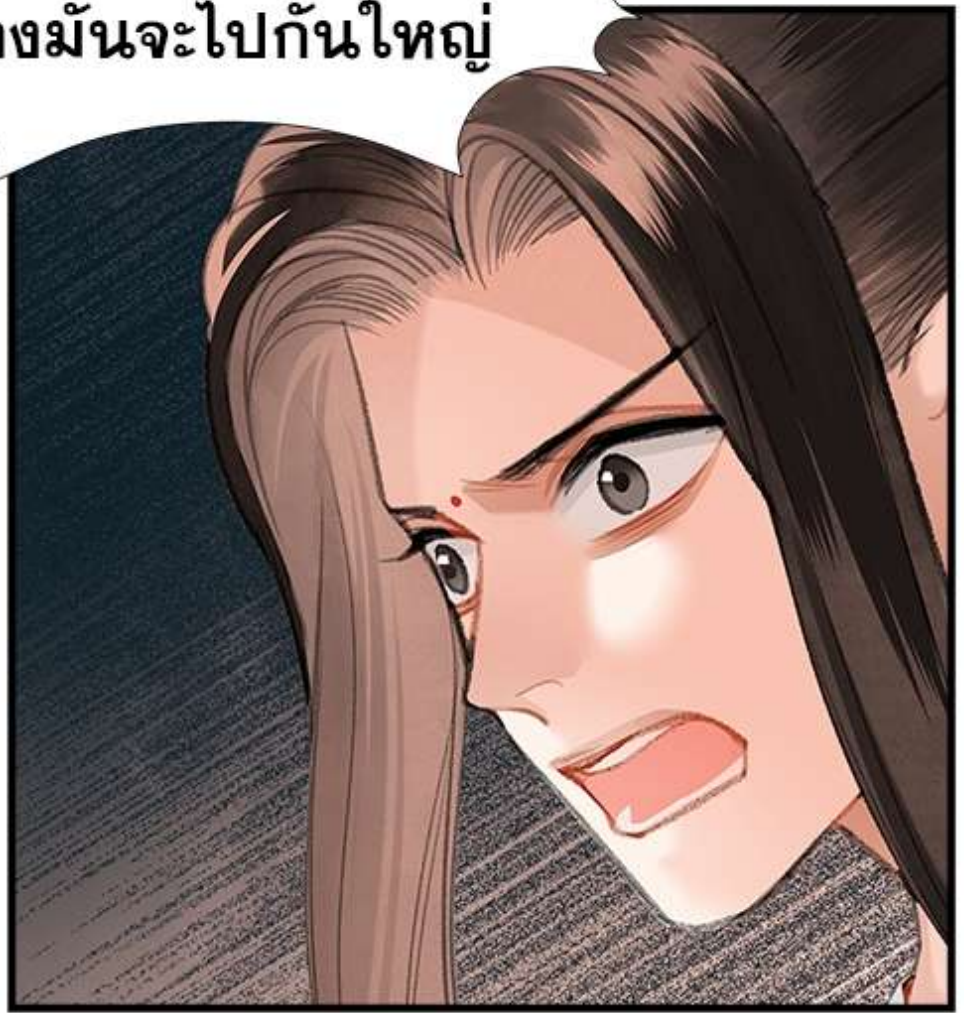

देखवकून!

เจ้าทำให้
เวินหนึ่งวางมือก่อนเถอะ
อย่าให้เขาคลุ่มคลั่ง ก่อนที่
เรื่องมันจะไปกันใหญ่

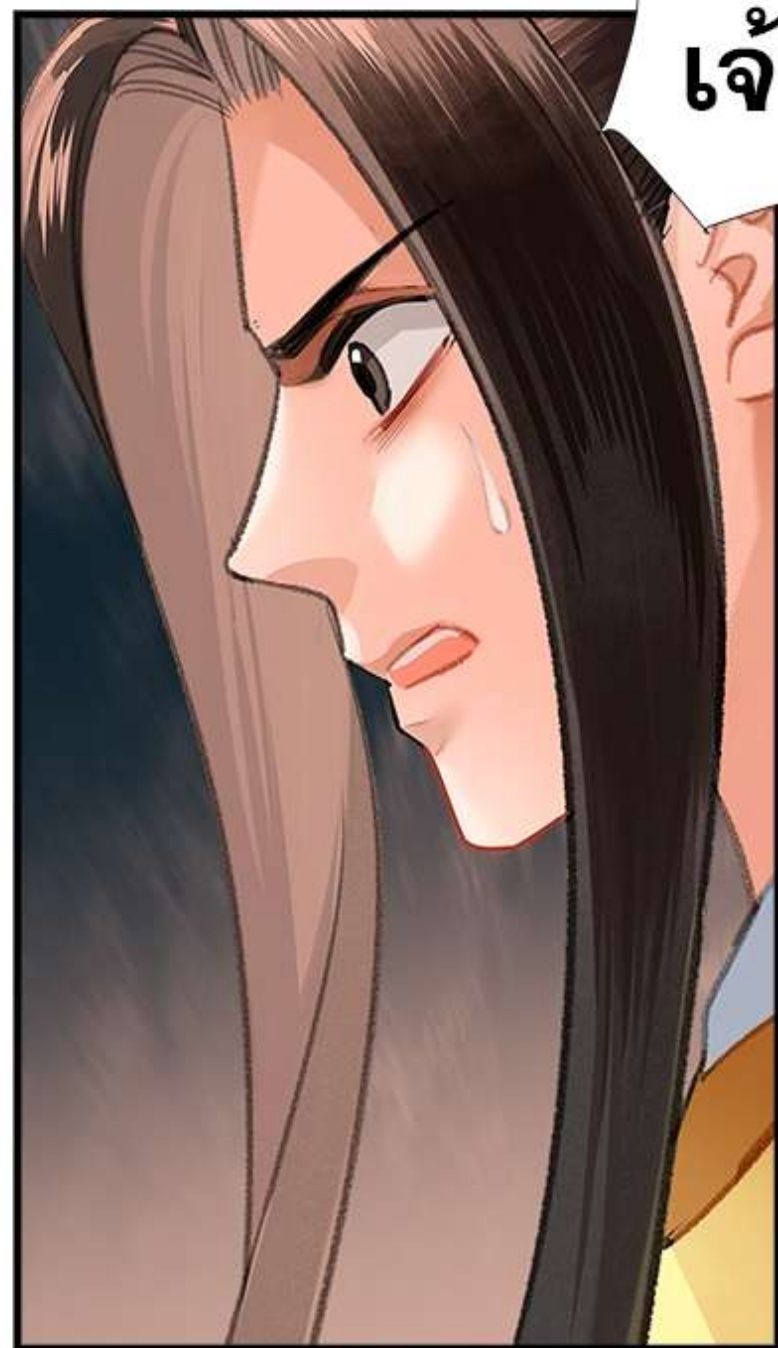

หยุด?

ถ้าข้าสั่งให้
เวินหนึ่งหยุดตอนนี้
ลูกธนูนับไม่ถ้วนก็จะพุ่ง
เข้ามาตีมแท่งร่างข้า
จนแหลกนะสิ!

เจ้า!

เว้ยอู้เซียน
เจ้า...เจ้าบ้าไปแล้ว
หรืออย่างไร!

...

อยู่ที่
หอจินหลิน
นะ...

เกิดอะไรขึ้น?

ทำไมถึง
กลายเป็นแบบนี้ไปได้
ในชั่วพริบตาเดียว?

ไม่ใช่สิ
เป็นไปไม่ได้

ต้องมีจุดผิดพลาด
ตรงไหนแน่ๆ

วาบ

ฟุ่บ

อะ...ขุนพลผี
คลุ้มคลั่งแล้ว!

อะ...เขาฆ่า

เว่ยอู่เซี่ยนเป็น
คนสั่งให้ขุนพลผี
ฆ่าจินจื่อเซวี่ยน!

ไม่

ไม่ใช่

เมื่อกี้ข้ายัง
ควบคุมเวินหนึ่งได้
อยู่เลย

ข้าไม่ได้คิดจะฆ่า
จินจื่อเซวี่ยน

แต่เมื่อครู
ในชั่วพริบตา
ไม่รู้ทำไมจู่ๆ...

